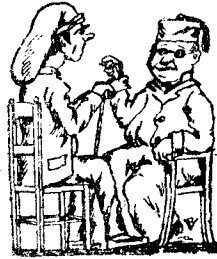

Nacionalista" pot i deu esser l'ànima de la nova organització, mantenint íntegra sa personalitat i sa bandera, conquerint amb la fe del seu desinterés i amb la passió cega amb l'ideal que es sempre la característica dels moviments de la Joventut, el lloc qu'en la lluita li perteny. Nosaltres no podem descuidar però als nostres aliats de Granollers, que tant poderosa i decisiva ajuda ens donaren des de que varem pactar amb ells, i qual pacte han complert amb tota lleialtat. La nostra tasca es encausar aqueix moviment per les corrents ampuloses de nostre credo, per assimilar-los a nosaltres. També per conseguir-lo creiem que molt pot fer la Joventut. Nosaltres hem d'oblidar els erros comesos per a pensar solsament en Catalunya. Tot pas donat emera seria nefast i tràgicament fatal i per ço una de les coses que mes en compte hem de tenir tots, els de dalt i els de baix, els grans i els humils, es fugir de tot personalisme, de tota idea de raons per els individus per a que lo que s'acordi sigui solsament en profit del interés polític comú, perque defensem una cosa substancial i permanent que no pot dificultar-se ni entorpir-se per una altra circumstancial i momentànea.

Per moltes que siguin les dificultats que surgeixin en la nostra tasca, el assolir-la es qüestió de voluntat i nosaltres que sentim també els anhels i entusiasmes dels cors joves, creiem que tenim una responsabilitat major qu'els altres i que de nosaltres depèn exclusivament qu'els propòsits que s'estàn portant a cap tinguin un feix resultat, quals conseqüències no trigarem gairebé molt temps en sentir-les.

Un aplauso fervorós a la Joventut per la pública manifestació del seu entusiasme i adhesió al propòsit emprès. No esperem, bons amics i companys, a que la feina ens la donguin per feta. Contribuim nosaltres a desenrotllar-la, malgrat s'enportin altres la recompensa. Ens cabrà la satisfacció interior d'haber complert nostre deure i nosaltres, com a joves, no hem de fer les

coses sino amb desinterés i altruisme. L'hora de recollir lo que haguem sembrat vindrà per ella mateixa, i encara que no mes, fos que el triomf del nacionalisme i de Catalunya, podriem estar ben satisfets de tal resultat.

CONVERSA SETMANAL

HAS vingut molt tart
avui Nasi.

— Casi, casi, estava per no venir, no veu que fa un sol qu'estabella i no's pot arribar a correr.

— Home, no mes que per el sol no havies de deixar de venir; ja hi estás avesat amb el sol.

— Per aixó m'he repensat, i quan ha sigut cap al tart m'he decidit a venir.

— No has pensat malament, seu a la fresca Nasi, seu a la fresca i explicat.

— Avui Sr. Gregori no se pas que contarli.

— No tens res, res al pap.

— Com a contarli no, no m'atreveixo, aixó de la previa censura'm reventa.

— Are te'n adones, conta home, conta tot lo que't sembli.

— Ja veurá, per a complir amb vosté i sols per a complir amb vosté he vingut, i a la vritat no se que contarli.

— ¿Tant faltat de noves estás? ¡Nasil! ¡Nasil! tu m'enganyes!

— No senyor, no, en bona fé, que com a contarli no tinc res, si es tractés de dubtes i consuites a ferli ja fora altra cosa.

— Apa doncs, aboca, digas, explicat.

— Son coses bon xic delicades i la vritat tinc temensa de ferles-hi.